

[Ømann.]

Det må herefter være tilladt også at stille forslag om, at en lov afskaffes i forbindelse med et ændringsforslag, hvis det er nævnt ved første behandling. Det afgørende er, om et spørgsmål, der rejses, er undergået de af grundloven foreskrevne tre behandlinger.

Jeg vil gerne stille det så skarpt op, fordi jeg synes, det er et overordnet spørgsmål for folketingets behandling af lovforslag, for vor arbejdssevne herinde, så jeg håber, at denne sag går videre, og at det ikke er det sidste ord, der bliver sagt om den ved denne behandling. Men vi har brugt tid nok dertil.

Jeg skal bare sige, at vi har prioriteret vores arbejdsressourcer forkert i udvalget ved at ofre så megen tid på den. Vi har alle været enige om, at indkomst er indkomst; indkomsten, så ufuldkommen denne målestok end måtte være, er vores målestok for skatteevnen, uanset hvor denne indkomst stammer fra, og her er jeg enig med hr. Glistrup i det, som så klart står i bemærkningerne til hans ændringsforslag.

Men nu står vi i en situation med 100.000 arbejdsløse. Vi står i en situation, hvor pensionister, som kun har deres statsligt til-målte pension, må nøjes med, hvad de kan få, efter at prisstigningerne har udhulet den, og så bruger man sådan en tid på at finde ud af, hvad folk skal svare i skat, som har langt mere end deres pension. Det er ikke den rette måde at prioritere på.

I øvrigt er dette forslag en abort efter et strandet forslag om en skattebegunstigelse af opsparing, som ikke kunne gennemføres, og som ligger 10 år tilbage. Det er i og for sig noget, som vi aldrig nogen sinde skulle have haft ind i skattelovgivningen, og vi er jo enige om, at pensionisters indtægter sammenholdt med andres indtægter skal beskattes ens, for en krone er en krone.

Vi er altså principielt mod disse særordninger. Ændringsforslagene er et udtryk for en udvidelse af disse særordninger, og dem kan vi derfor ikke stemme for. Vi er naturligvis i særdeleshed imod hr. Glistrups overbud og misbrug af forretningsordenen, og vi kan heller ikke gå med til den omkalfatring af lovens hensigt, som er indeholdt i de radikales ændringsforslag om at medtage aktierne. Jeg synes, det er en lille smule billigt nu at stå op og i en bitte lille særlov som denne her slå sig til ridder på erhvervslivet,

således som vi hørte hr. Bernhard Baunsgaard gøre det for lidt siden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun gentage min opfordring fra før, denne gang til hr. Ømann. Hvis hr. Ømann er bange for, der lægges en ny praksis i folketinget ved, at det radikale ændringsforslag stilles, så bring sagen for udvalget for forretningsordenen, ellers lægger jeg ikke megen vægt på, hvad der bliver sagt, hvis man ikke tager nogen konsekvenser af det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal undlade at tage stilling til, om de stillede ændringsforslag ændrer lovens hele identitet, det forekommer mig, der er sagt nok om dette; men alligevel er jeg da glad for, at spørgsmålet rejses, for det er ting, som vi nødvendigvis må have afgjort: hvor meget man kan få med i sådanne små lovændringer, som der bl. a. her er lagt op til.

Men om selve lovforslaget og ændringsforslagene stillet af finansministeren skal vi kun sige, at vi er ganske tilfreds med det, som det foreligger. Vi er glade for, at de 22.000 kr. hæves til 30.000 kr., og jeg mener også, at jeg selv ved første behandling bemærkede, at 30.000 kr. i alt fald var mere rimeligt efter prisudviklingen end de 25.000 kr. Endvidere er det væsentligt, at det allerede får virkning fra skatteåret 1974, og at beløbet nu reguleres, selv om det selvfølgelig ikke kan få virkning fra før året 1976.

Om ændringsforslagene skal jeg sige, at vi fra kristeligt folkeparti ikke kan støtte ændringsforslagene stillet af fremskridtspartiet; selv om der kan være ting i dem, vi har en vis sympati for, mener vi, at de er for vidtgående.

Derimod må jeg sige, at de radikales ændringsforslag nr. 4 og nr. 8 stiller vi os velvilligt over for og vil stemme for, idet vi mener, det er rimeligt, at udbytte af aktier stilles lige med almindelige renteindtægter. Jeg mener også personligt, at i den tid, vi nu lever i, er det væsentligt, at vi giver en håndsækning til dem, som ønsker at investere i erhvervslivet, og det mener vi også man kan gøre på denne måde.

Derfor må jeg alt i alt sige, at vi skal an-